

JUSTITSMINISTERIET

Folketinget
Retsudvalget
Christiansborg
1240 København K

Dato: 29. maj 2008
Kontor: Lovafdelingen
Sagsnr.: 2008-792-0549
Dok.: BBO40747

Hermed sendes besvarelse af spørgsmål nr. 653 (Alm. del), som Folketingets Retsudvalg har stillet til justitsministeren den 28. april 2008.

Lene Espersen

/

Ole Hasselgaard

Slotsholmsgade 10
1216 København K.

Telefon 7226 8400
Telefax 3393 3510

www.justitsministeriet.dk
jm@jm.dk

Spørgsmål nr. 653 fra Folketingets Retsudvalg (Alm. del):

”Ministeren bedes kommentere henvendelse af 8/4-08 fra Alf Hemmingsen, Hårlev, vedrørende tjenestemandspension, jf. alm. del – bilag 350.”

Svar:

Alf Hemmingsen har i sin henvendelse til udvalget rejst spørgsmål om forståelsen af reglerne om ægtefællepension.

Justitsministeriet kan oplyse, at lov nr. 484 af 7. juni 2006 om bevarelse af ret til ægtefællepension ved separation og skilsmisse, der trådte i kraft den 1. januar 2007, bl.a. indeholder regler om betingelserne for at bevare retten til ægtefællepension efter separation og skilsmisse.

Efter § 1, stk. 1, er det en betingelse, at den tidligere ægtefælle har bidragspligt over for den fraseparerede eller fraskilte ægtefælle fra separationen eller skilsmissen, og at ægteskabet inden separation eller skilsmisse uden forudgående separation har bestået i mindst 5 år.

Det er også en betingelse, at den tidligere ægtefælle har en pensionsordning, der er et led i eller oprettet som led i et ansættelsesforhold, og at pensionsordningen indeholder en kollektivt beregnet ægtefællepensionsordning. Tjenestemandspensioner er dermed omfattet af loven.

Hvis ægtefæller selv aftaler størrelsen af et ægtefællebidrag, er der efter ægtefællepensionslovens § 1, stk. 3, en yderligere betingelse for at bevare retten til ægtefællepension. Det aftalte bidrags størrelse skal således i hele perioden som minimum udgøre det normalbidrag, der var gældende på separations- eller skilsmissetidspunktet, jf. § 14 i lov om børnetilskud og forskudsvis udbetaling af børnebidrag.

Det fremgår af bemærkningerne til lovforslaget til ægtefællepensionsloven, at denne bestemmelse er indført for at undgå aftaler om bidrags størrelse, der ikke reelt udløser en bidragspligt – f. eks. hvis ægtefællerne aftaler et bidrag på kun 25 kr. om måneden. Aftaler af denne karakter indikerer ikke et forsørgelsesformål og må også formodes fortrinsvis at være indgået med det formål at sikre den anden ægtefælle ret til ægtefællepension.

Der er efter lovens § 1, stk. 2, mulighed for, at ægtefæller ved separation eller skilsmisse kan indgå en aftale om gensidig bidragspligt. Hvis ægtefællerne indgår en sådan aftale, skal nogle yderligere betingelser være opfyldt for at bevare retten til ægtefællepension. Der skal således have været fastsat bidrag i bidragsperioden, og den fraseparerede eller fraskilte ægtefælle skal modtage ægtefællebidrag ved den tidligere ægtefælles død. Det vil sige, at ægtefællerne i en sådan situation ikke selv kan aftale bidragets størrelse.

Det fremgår af forarbejderne til § 1, stk. 2 (Ægtefællepensionsudvalgets betænkning nr. 1466 fra 2005), at bestemmelsen (ligesom § 1, stk. 3) er indført for at undgå aftaler, der ikke udløser en reel bidragspligt.

En aftale om gensidig bidragspligt kan således ikke kombineres med, at statsforvaltningen efter anmodning fastsætter bidrag sådan, at begge ægtefæller samtidig skal betale bidrag til hinanden. Dette ville medføre, at der ikke er en reel bidragspligt, da den samtidige bidragsbetaling mellem ægtefællerne så at sige ”ophæver hinanden”.